

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

สำนักงบบประมาณย่อย

(มีผู้มาฟังเทศน์ประมาณ ๓๐๐ คน)

(โรงพยาบาลเกษตรสมบูรณ์ ชัยภูมิ มาขอเครื่องมือแพทย์ ฯ) ชัยภูมินี้บ่อยนะ ได้ให้มาก ชัยภูมิไม่ใช่เล่นนะ โหนชัยภูมินะ รถก็ไป ๒ คันแล้ว หนองบัวระเหว คอนสวรรค์ นี่จะมาเอาอะไรอีก (ขอเครื่องช่วยชีวิตเด็กแรกเกิด เครื่องอัลตราซาวด์ รถกระบะสำหรับออกหน่วย และยูนิตทำฟัน) ชัยภูมิให้มาก อำเภอด่าง ๆ ได้ให้มาก นี่ก็รถไปคันหนึ่ง คันที่สองกำลังจะตกมาจะไปเป็นรถตู้รถแอมบูแลนซ์ รถตู้ซึ่งสั่งอยู่ในระยะนี้ที่พอจำได้ คอนสวรรค์หนึ่ง แล้วโรงพยาบาลไชยา สุราษฎร์ฯ กำลังสั่ง ยังไม่ส่งมา นอกจากนั้นนับไม่ได้นะ เราคอยดูบิลที่เขาส่งเข้ามา ฯ

บิลแต่ละบิลนี้เป็นบิลที่ทางหมอรับรองแล้วว่า สิ่งของที่ส่งมานั้นได้รับเรียบร้อยแล้ว เราก็คอยจ่าย ฯ คือเราไม่ต้องไปดูของ สิ่งของที่เขาส่งมาอะไร ฯ ได้ตกลงกับทางหมอเรียบร้อยแล้ว ให้ทางหมอเป็นผู้ตรวจตราทุกสิ่ง คุณภาพสมบูรณ์แล้วค่อยส่งบิลมา ถ้ายังไม่แน่ใจอย่าด่วนส่งบิลมา คือส่งบิลมาก็มีแต่จ่ายทำเดียว ฯ บางที่จ่ายไปแล้วของไม่สมบูรณ์นั้นซิ จึงต้องให้ทางหมอพิจารณาเรียบร้อย เรียกว่าคุณภาพสมบูรณ์แล้วค่อยส่งบิลมา เราจะคอยดูแต่บิล ฯ นี้ให้รอเสียก่อนนะ

อำเภอด่างอะไรนี้ (เกษตรสมบูรณ์ครับ) เคยขออะไรไปบ้าง (ยังเลยคะ) ขอตอบคำเดียวนะ เวลานี้หลวงตากำลังจนตรอก ตอบคำเดียวเลย ตอบคำเดียวพอ เวลานี้หลวงตากำลังจนตรอก ให้รอไว้เสียก่อนทุกอย่าง เราช่วยเต็มเหนี่ยว (คะ) ทางไหนพอช่วยได้เราจับมาพิจารณาแล้วค่อยส่งไปเรื่อย ๆ ถ้าสั่งพร้อม ๆ กันกำลังไม่พอ เป็นระยะ ๆ อันไหนจำเป็นก่อนหน้าก่อนหลังอะไรพิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยส่งไปเรื่อย ๆ

(ศึกษานิเทศก์จังหวัดอุดรฯ ขอความเมตตาจากหลวงตา) นี้อะไร (เป็นเครื่องมือตัดแยกเด็กพิการในด้านต่าง ๆ ในโรงเรียนประถมศึกษาทั้งจังหวัด เครื่องมือนี้ถ้าใช้แล้วสามารถจะตัดแยกเด็กพิการในโรงเรียนออกมาได้ เด็กนักเรียนที่พิการทางด้านต่าง ๆ เมื่อตัดแยกออกมาได้แล้วก็สามารถที่จะจัดการศึกษาให้ถูกเพื่อช่วยเหลือเด็กในโรงเรียนคะ) แล้วมีความจำเป็นอะไรกับหลวงตา เอ้า พุดย่อ ๆ มา อย่าพุดไปมากมันเสียเวลา (ขอเมตตาหลวงตาบริจาคเครื่องมือตัดแยกเด็กพิการในโรงเรียนประถมศึกษาจำนวน ๑๐๔ เครื่องคะ) เอาไว้ก่อนเถอะ มันมากต่อมาก ไม่ทราบจะพิจารณาอะไร เขียนเรื่องลงในกระดาษก็แล้วกัน ถ้าเป็นเขียนเรื่องมาเราพุดได้ เราดูไม่ออกให้

พระช่วยดู อย่างนี้มันดูไม่ออกเพราะมันไม่เหมือนข้าวต้มขนม นี่ดูยากนะ ถ้าเป็นข้าวต้มขนม กล้วยไข่กล้วยอะไรนี่ รู้ทันทีเลย ดูง่าย

(รพ.ศรีสงคราม จ.นครพนม ขอรถพยาบาล ๑ คัน รถกระบะ ๑ คัน ยูนิตทำฟัน ๑ ชุด) ขอแต่อย่างที่เราจนตรอก ๆ ทั้งนี้ ถ้าพูดถึงว่ามาหมัดไหนมีแต่หมัดเรา หายทั้งนั้น ศรีสงครามก็ช่วย เคยช่วยมาแล้วศรีสงคราม เอาใส่ของไว้ก่อน เวลานี้กำลังหนัก(บังเอิญรถที่ส่งผู้ป่วยของ รพ.ศรีสงคราม เกิดอุบัติเหตุเมื่อไม่นานมานี้ครับ) มันเกิดอุบัติเหตุหาไม่ทัน เรายังจนตรอกยิ่งกว่านั้นจะว่าอะไร อะไรจะเกิดอะไรก็ตามเราจนตรอกยิ่งกว่านั้น เพราะฉะนั้นเราถึงบอกให้รอไว้ ๆ

วันหนึ่ง ๆ จ่ายเงิน โถ วัดป่าบ้านตาดเป็นของเล่นเมื่อไร เราพูดได้ชัดเจนเลยว่า วัดนี้เหมือนสำนักงบประมาณย่อย ๆ สำนักหนึ่งที่เดียว เพราะจ่ายเงินรอบตัวตลอดทั้งวัน ๆ ถึงขนาดนั้นนะไม่ใช่ธรรมดา ช่วยจริง ๆ ช่วยโลกเราไม่ช่วยเล่น ๆ ช่วยจนหมดไม่หมดมือมาตลอด ฟังซิว่าหมดไม่หมดมือมาตลอด พอได้มาปั๊บก็เอาแล้ว ยังไม่ได้มาก็มาแล้วนี่ ขอมาแล้ว อย่างนั้นแล้ว มันไม่ไหวจริง ๆ นะ โถ หนักมากเรื่องหนัก มาทุกแห่งทุกมุมนะ เราผู้จะให้มันก็ไม่จะมีจะให้

แทนที่จะมาคิดถึงเรื่องเจ้าของกังวลกับเจ้าของ เราพูดจริง ๆ เปอร์เซ็นต์เดียว ไม่มีเลย มีแต่คิดเรื่องโลกเรื่องสงสารด้วยความเมตตาทั้งนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างแยบออกแยบออกตรงไหนเพื่อจะสงเคราะห์ช่วยเหลือ ใครขาดตกบกพร่องตรงไหน บกพร่องมากน้อยเพียงไร จำเป็นมากน้อยเพียงไร อันดับหนึ่ง อันดับสอง ที่ควรจะช่วย เราคิดไว้ตลอด พอได้มาก็ปั๊บ ๆ เวลายังไม่ได้ก็รอไว้ก่อน ๆ ใจความอยากให้ออกมาให้ได้อยู่แล้วด้วยอำนาจแห่งความเมตตา แต่สิ่งที่จะมาสนองความอยากให้ออกมาให้ของเรามันบกพร่องเราก็ต้องรอไปตามจังหวะนั้นแหละ

เราช่วยจริง ๆ ศาสนาช่วยโลกคราวนี้ช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจ ถ้าใครก็ตามมาทำลายกระเทือนพุทธศาสนาที่เรากำลังนำออกคราวนี้ เราบอกได้ตรง ๆ เปิดจำเลย นรกฝังเลยเถียว อย่ากล้าหาญต่อพระพุทธเจ้านะ ธรรมที่เราออกมาที่เราออกมาด้วยความกล้าหาญชาญชัยต่อความจริง ที่รู้ที่เห็นประจักษ์หัวใจแล้วจึงมาสอนเหมือนพระพุทธเจ้าทรงรู้ทรงเห็นทุกอย่างแล้วมาสอนโลกไม่มีผิด เปอร์เซ็นต์เดียวไม่มีผิด จึงเรียกว่า สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม ธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ คือว่าถูกต้องทุกอย่าง ว่าอะไรอันนั้นเห็นแล้วรู้แล้ว ดึงออกมาทั้งดีทั้งชั่ว บอกสัตว์ทั้งหลาย ควรหลีกเลี่ยงให้หลีกเลี่ยง อย่ากล้าหาญ ควรบำเพ็ญให้บำเพ็ญ เช่นความดีให้มีความกล้าหาญชาญชัย สิ่งใดที่ไม่ดีให้ชำระออก ไม่ดีก็จะมาเป็นภัยต่อตัวเองนั้นแหละจะเป็นภัยต่อใคร

นี่เราสอนโลกคราวนี้เราจนจะตายแล้ว ถึงได้เปิดหัวออกเราออก จวนตายเท่าไรยังเปิดออก ๆ เมื่อวานนี้ก็เปิด วันนี้ก็เปิดอีกแล้ว นรกอเวจีนี้เป็นชั้น ๆ ภูมิ ๆ ถึง ๒๕ หลุม พระพุทธเจ้าพูดไว้แย้งที่ไหนได้ไม่มี เจอบีบเข้าไป อ้อ ทันทิเลยกราบราบเลย นั่นเห็นไหมความจริงเป็นอย่างนั้นนะ ไม่มีหลอก ๆ หลอน ๆ แต่กิเลส มันหลอก ไปลบหมดนะ นรก ๒๕ หลุมกิเลสลบหมด แล้วสัตว์โลกตกนรกที่กิเลส หลอกนั่นแหละ มันบอกว่าไม่มีแล้วสัตว์โลกเป็นผู้ตก มันเป็นผู้หลอกว่าไม่มี ๆ สร้างกรรมลงไปซิแล้วก็ไปตก ๆ กองพะเนินเทินทึกพูดไม่ถูกเลยนะ

นรกเพียงหลุมเดียว มนุษย์เราในโลกนี้มีกี่พันล้านคน หลุมเดียวของนรกเท่านั้น ชีปะตัวสิ่งเหล่านี้ะ สัตว์นรกยิ่งมากกว่านี้อีก ขนาดไหน เรายังจะกล้าหาญว่านรกไม่มีอยู่หรือ เราอยากพูดอย่างนี้ะ ถ้าหากว่ามีเป็นเครื่องมือเครื่องมือที่ออกมาให้เห็น เราจะจับฟาดหน้าผากมันเลย ตาสูดดมมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่กูแล้ว ยังขยันบอดอยู่หรือ อยากว่าอย่างนั้นนะ นี่นะเห็นไหม พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สอนแบบเดียวกัน ว่าอย่างนั้นเลย เห็นแล้วรู้แล้วดึงออกมา นี่น่า ๆ มันยังไม่ดูนี่นะ มันยังกล้าหาญชาญชัยสร้างบาปสร้างกรรม ตายแล้วจม ๆ เลย กุสลา ธมฺมา เอาพระมาทั่วประเทศไทยมาสวดไม่มีความหมายอะไร ความหมายอันยิ่งใหญ่อยู่กับเจ้าของผู้สร้าง ความชั่วช้าลามก นั่นละเรียกอำนาจแห่งกรรมดึงฝังทันทิเลย ไม่ได้ฟังเสียงกุสลา ที่ปากก็ตามเถอะ

นี่เราเอาความจริงมาพูด เราพูดอย่างอาจหาญชาญชัย มันจำอยู่ในหัวใจจะให้อ่าง ไง นี่เวลาใจมันเปิด เปิดอย่างนี้ะ เหมือนพิน้องทั้งหลายนั่งอยู่นี่ เวลาหลับตามีตด้วยกันหมดใช้ไหมละ พอลืมบ๊ขึ้นมามันเห็นหมด สิ่งเหล่านี้มีอยู่แล้วแต่เราหลับตาเราไม่เห็นเฉย ๆ อันนั้นสิ่งเหล่านั้นก็มีอยู่แล้ว กระจ่างแจ่มอยู่ตามความมีอยู่ของตน เป็นแต่ผู้ที่ดูเป็นคนตาบอดเท่านั้นจึงไม่เห็น แล้วจะไปลบสิ่งที่มีอยู่นั้นได้ยังไง ว่าเจ้าของตาบอดไม่เห็น อย่างนั้นก็ยิ่งพอจะให้อภัย ว่าสิ่งนั้นไม่มี สิ่งนี้ไม่มี นี่ละสัตว์ทั้งหลายจมลง ๆ

เวลานี้กำลังมากนะ ดัดดินกันมีแต่จะลงนรก จะขึ้นสวรรค์ พรหมโลก อันเป็นความสุขไปนั้นมีน้อยมาก ๆ ที่พระพุทธเจ้าว่าเขาโค ๆ นั่นไม่ผิด ขนโคคือลงนรกกันทั้งนั้น เขาโคที่จะไปสวรรค์ นิพพาน เพียง ๒ เขา โคตัวหนึ่งมี ๒ เขา ขนมันมีเท่าไร นี่ละสัตว์โลกที่จะหลั่งไหลลงไปนรกเพราะการหลอกหลวงของกิเลส กิเลสปิดหูปิดตาไม่ให้เห็น แล้วเปิดความอยากความทะเยอทะยาน ไม่ต้องมีบาปมีกรรม ฟาดลงไปทะลุไปเลย นี่ละอยาก อยากดึงออกไปด้วยความอยาก ทุกสิ่งทุกอย่างมีแต่อยากเต็มอยู่ในหัว

ใจ กินข้าวอิ่มแล้วท้องมันจะแตก ความอยากในหัวใจมันไม่ได้ลดนะ มันอยากตลอดเวลา ตัวนี้ละตัวพาลงนรกไม่ใช่ตัวไหนนะ ให้พากันจำ

เราไม่เชื่อพระพุทธเจ้าเราจะเชื่อใคร เราถือศาสนาพุทธเราเชื่ออะไร กิเลส สรรณ คจฺฉามิ เราก็ไม่เคยประกาศออกมา แต่ พุทฺธํ ธมฺมํ สงฺฆํ สรรณํ คจฺฉามิ มีอยู่ทุกห้อง พระห้องเรือนกราบไหว้ท่าน แต่เวลาทำ ทำไปตามกิเลสที่ว่าไม่ สรรณํ คจฺฉามิ มันยึดอยู่แล้วจะ สรรณํ คจฺฉามิ อะไร กิเลสพันคอมันอยู่แล้ว ตายแล้วก็จมเลย ๆ นี่เราพูดจริง ๆ เราสลดสังเวชจริง ๆ ชาตินี้เป็นชาติที่เปิดจำในหัวใจจริง ๆ เกิดมาตั้งแต่ โคตรพ่อโคตรแม่หลงตาบวไม่เคยคาดเคยฝันว่าจะได้รู้ได้เห็นอย่างนี้ พอกิเลส เปิดออกหมด ฟาดกิเลสพังทลายลงไป ธรรมชาตินี้มันจำอยู่แล้ว คอยที่จะรู้จะเห็น ตามสิ่งที่มืออยู่มากก็กัปก็กัลป์ มันคอยที่จะรู้อยู่แล้ว เป็นแต่เพียงว่ากิเลสตัวมีดินน้ำมัน ปิดไว้

ตาเรามีเปลือกตาปิดเท่านั้นมันไม่เห็นนะ พอเปิดเปลือกตาออกเท่านั้นมันจำหมดเลย อะไรมียังไงเห็นหมด อันนี้ก็เหมือนกัน ตาใจเรียกว่าธรรมทั้งแท่งจำอยู่ตลอดเวลาครอบโลกธาตุ เวลาเปิดออกแล้วมันไม่ใช่ธรรมดานะ มันครอบโลกธาตุนั้น อะไร ปิดไม่ได้เลย ทะลุไปหมด นั่นจึงเรียกระดมอันเลิศเลอ อาโลโก อุทฺปาติ พระพุทธเจ้า ทรงไว้ซึ่งความสว่างกระจ่างแจ้ง ไม่มีวันมืดมิด อาโลโก อุทฺปาติ สว่างจำอยู่ตลอดเวลา ตีเห็นชัด ชั่วเห็นชัด ว่าตีว่าชั่ว แล้วมาประกาศบอกสัตว์ทั้งหลาย อันไหนที่ดีให้ทำ อันไหนที่ไม่ดีให้ละเว้น ๆ แต่มันก็บิ่น(กระเสือกกระสน) ลงในสิ่งที่ไม่ดี ๆ นั่นละ จมลงไป ๆ อย่างนั้นซิ มันน่าสลดสังเวชนะ

เรายังจวนจะตายมันหากมีเหตุที่จะมาพูดให้ฟังอย่างนี้แหละ อยู่ธรรมดาเราก็ไม่พูด เมื่อมีเหตุแล้วควรจะออกมันก็ออกทันที บอกแล้วนี่นะ ท่านทั้งหลายเก่งนัก หรือ เก่งกว่าพระพุทธเจ้านักหรือ สัตว์โลกเก่งกว่าพระพุทธเจ้านักหรือ ลบบาป ลบบุญ ลบนรก สวรรค์ ไม่ให้มีได้หรือ พระพุทธเจ้าลบบไม่ได้จึงสอนสัตว์ให้หลีกเลี่ยง เว้นให้บำเพ็ญ สิ่งใดที่ควรบำเพ็ญ ที่เป็นความสุขความเจริญแก่ตน ๆ ให้บำเพ็ญ ทาน ศีล ภาวนา ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นชื่อว่าความดีให้บำเพ็ญ ๆ ทุกคน นี่คือทางดีของเรา อันไหนที่เป็นความเดือดร้อนแก่ตนเองและคนอื่น นั่นคือบาปคือกรรม อย่าทำ ๆ ทำให้เขาก็คือทำให้เรานั้นเองจะเป็นใคร กรรมอยู่กับเรา เราเป็นผู้ทำ ผลจะเป็นใครเป็นผู้ได้ ดินฟ้าอากาศเขาไม่ได้มารับบาปบุญนะ ตัวผู้ทำนั้นละจะเป็นผู้รับ

เราอย่ากลัวหาญต่อพระพุทธเจ้านะ พระพุทธเจ้าพระองค์ใดไม่เคยเว้นแม้พระองค์เดียว ที่จะไม่ตรัสสอนอย่างเดียวกัน บาป บุญ นรก สวรรค์ มีมากก็กัปก็กัลป์แล้ว พระพุทธเจ้าองค์ไหนตรัสรู้ขึ้นมาเห็นอันนี้รู้อันนี้ แล้วลบล้างได้ยังไง แล้วพวกเรา

มันเก่งที่ไหนไปบล้างนรกกว่าไม่มี ๆ ยิ่งนับวันหนาแน่น ๆ นะ เรายี่สลดสังเวชจริง ๆ ยิ่งระยะนี้กำลังช่วยชาติบ้านเมือง จึงได้สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย สอนหมดไส้หมดพุงนั่นละ อย่างล้าอย่างหาญนะ สิ่งที่ชั่วช้าลามกมีมาตั้งกัปตั้งกัลป์อย่าทำทายนะ

ถ้าเชื่อพระพุทธเจ้าแงไหนมันก็ไปในทางที่ดี ๆ ถ้าไม่เชื่อแงไหนนั้นก็เลสเอาไปกินแล้วนั้น กิเลสเอาไปกิน ๆ ตลอดเวลา ฟังซินะนรกหลุมเดียวนั้นนะ สัตว์โลกเราเอาเพียงมนุษย์ไม่ต้องมาก มนุษย์ทั่วโลกเรานี้มีประมาณเท่าไร เอาไปเทียบกับนรกเพียงแดนเดียวหลุมเดียวพอ มันขี้ปะติ๋วนะ สัตว์โลกเรามีขี้ปะติ๋ว น้อยนิดเดียว สัตว์โลกที่สร้างบาปสร้างกรรมมาก ๆ ด้วยความสมัครรักชอบ มันกองอยู่ในนรกมากขนาดไหน เรายังจะไปลบบ่อยหรือ สัตว์นรกเขากมกันอยู่แน่นยิ่งกว่ามนุษย์เรา มนุษย์เราเท่ากำป็นนี้ยังจะไปลบนรกกว่าไม่มีอยู่หรือ อายบ้างซิ อายพระพุทธเจ้าบ้าง เราเกิดมาพบแดนพุทธศาสนาให้เชื่อฟังพระพุทธเจ้าบ้าง อย่าเชื่อฟังแต่กิเลส มันพาคนให้จมมาก็กัปก็กัลป์แล้ว เรายังจะเชื่อมันอยู่ตลอดไปหรือ ก็เรียกว่าเราอยากจมไปตลอดนั่นเอง พวกมันจำให้ดีนะ

เราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราสอนทุกอย่างเราไม่ได้สอนด้วยลูป ๆ คำ ๆ นะ เราสอนถอดออกมาจากหัวใจ มันจ้ำอยู่ในหัวใจ เป็นแต่เพียงว่ามันไม่มีรูปมีภาพให้เห็นเท่านั้นเอง มันจ้ำอยู่ในหัวใจ เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นนามธรรม สิ่งเหล่านี้เป็นวัตถุมองเห็นกัน อันนั้นเป็นนามธรรม เป็นวิสัยของใจที่มีความสามารถฉลาดรู้จะเห็นด้วยกันหมด เป็นอย่างนั้นนะ ปิดไม่อยู่ ไม่มีใครคัดค้านกันได้ เจอปั๊บเข้าไปยอมรับกันทันที ๆ เลย เพราะเป็นของจริง

เราก็สุดเหวี่ยงละช่วยโลก จึงว่าคราวนี้เป็นคราวที่ สุดกำลังของเรานะที่ช่วยโลก ได้ก็ได้ ไม่ได้ก็เป็นกรรมของสัตว์เท่านั้นเอง เราไม่ได้มีได้มีเสียเราบอกแล้ว สอนโลกจนจะเป็นจะตายเราก็ก่อนไม่ได้มีได้มีเสีย สอนลงไปเขาเชื่อหรือไม่เชื่อ ความได้ความเสียอยู่กับเขาไม่ได้อยู่กับเรา เราสอนแล้วด้วยความถูกต้อง พอทุกอย่างแล้ว ไม่ผิดพลาดแล้ว ไม่มีว่าแพ้วชนะ เราจะรบกับอะไรพอจะมีคำว่าแพ้วชนะธรรมนี้เหนือโลกเหนือสมมุติโดยประการทั้งปวงแล้ว เอามาแพ้วชนะกับอะไร ว่าได้ว่าเสีย ได้อะไรเราพอแล้ว เอาซิพิจารณาซิ นี่ละถอดออกมาให้ฟังอย่างนี้จะว่าไง

อันได้หรือเสียเป็นเรื่องของสัตว์โลก พระพุทธเจ้าท่านไม่ได้ไม่เสียนะ สอนเต็มกำลังแล้วก็ติด นิพพานไปเลย พวกจมก็คือพวกเรา พวกเชื่อตามพระพุทธเจ้าก็เกาะพระองค์ไป เพราะฉะนั้น สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน จึงมีมากอยู่ แต่สู้แดนนรกแดนความทุกข์ความทรมานของสัตว์นี้ไม่ได้ อันนี้มากจริง ๆ ทีเดียว เพียงนรกหลุมเดียวเท่านั้นเอามนุษย์เราทั่วโลกมีก็พันล้าน ไปเทียบกับนรกเพียงหลุมเดียวเท่านั้น เทียบไม่

ได้เลยฟังซินะ แล้วนรกมีกี่หลุมท่านบอกไว้นะ ละเอียดขนาดไหน มีถึง ๒๕ หลุม ฟังซิ นะ หลุมแรกคือหลุมที่ว่าหนักแสนสาหัส ตกลงไปแล้วก็ปักก็กลบก็ไม่ได้ขึ้นมา นะ เรา ลืมชื่อเสียง นรกหลุมนี้ชื่ออย่างนั้น ๆ ท่านบรรยายหมด นี้เราเรียนมานักก็จำไม่ได้ จำได้ แต่ว่า ๒๕ หลุม ไม่เป็นอื่นว่างั้น หลุมนี้ชื่ออย่างนั้น หลุมนั้นชื่ออย่างนั้น ๆ สำหรับ บาปกรรมประเภทนั้น ๆ เรื่อยไป บอกชัดเจนขนาดนั้นนะ

อย่างนรกหลุมที่หนักที่สุด ถึงขนาดที่ท่านเตือนย้ำเข้าอีกนะ หนักเป็นอันดับ หนึ่ง ท่านประกาศห้ามสัตว์ทั้งหลาย สัตว์ประเภทที่จะไปลงนรกหลุมนี้เป็นประเภทที่ กรรมหนักที่สุด แนะนำท่านก็บอกไว้อย่างนั้น กรรมหนักที่สุด กับสถานที่จะรับกรรมคือ นรกหลุมนั้นเหมือนกัน ท่านบอกว่ากรรมหนักที่สุดมีกี่ประเภท ท่านบอกไว้นะ ที่ควรแก่นรกหลุมนี้ นั้นบอกขนาดนั้นนะ กรรมหนักที่สุดคืออะไร ๑) ฆ่าบิดา ๒) ฆ่ามารดา ๓) ฆ่าพระอรหันต์ ๔) ทำลายพระพุทธเจ้าแม่เพียงพระโลหิตหือไม่ถึงตายก็ตามนี้หนึ่ง ๕) สังฆเภท ยุยงสงฆ์ที่มีความพร้อมเพรียงสามัคคีด้วยศีลด้วยธรรมให้แตกแยกจากกัน เป็นสังฆเภท ทำลายสงฆ์ นี้หนึ่ง

ในกรรม ๕ ประเภทนี้ท่านยังย้ำอีกด้วยว่า ถ้ายังพอมีสติระลึกได้อยู่บ้าง อย่าทำ เป็นอันตราย ฟังซินะ นั้นเห็นไหมห่วงใยพวกเราขนาดไหน อย่าทำเป็นอันตรายท่านบอก เพราะทำลงไปแล้วก็ปักก็กลบจมอยู่ในนรก ใจดวงนี้ไม่เคยตายไม่เคยฉิบหาย จมอยู่นั้น ได้รับความทุกข์ความทรมานแสนสาหัส หากไม่ฉิบหายคือใจดวงนี้ พอพ้นจากนั้น แล้วก็เลื่อนขึ้นมา ไม่ใช่ขึ้นฝั่งทีเดียวนะ ขึ้นมาจากหลุมนั้น เลื่อนมาหลุมนี้ ๆ ตลอด พอพ้นจากนี้แล้วก็มาเป็นเปรตเป็นผีเข้าอีก เป็นชั้น ๆ ทีเดียว เปรตก็เป็นประเภทที่ หนัก หนักก็ยังเบากว่านรกหลุมสุดท้ายอีก บอกชัดขนาดนั้น แล้วพวกเราจะต้องดำเนินไป ไหนหนักหนามนุษย์เรา มีป่าช้าเหมือนกันหมด

ใครเป็นคนวิเศษ เอาเฉพาะในศาลาหลังนี้แหละ ใครเป็นคนวิเศษไม่มีป่าช้า จะไม่ตาย จะอยู่ค้ำฟ้าคนเดียวมีไหมในศาลาของเรา นี้ แล้วทั่วโลกมันก็เหมือนกันหมด เราอย่าอาจอย่าหาญนะ ตายแล้วตายตั้งแต่ร่างกาย ใจที่เสวยกรรมดีกรรมชั่วไม่ได้ตาย นะ กรรมดี ๆ พาไปดีเลย กรรมชั่วพาลงชั่วเลย ไปลงนรกขนาดนั้นใจยังไม่ตายไม่ฉิบหาย ยังฟื้นขึ้นมา แต่ได้รับความทุกข์ความทรมานตามอำนาจแห่งกรรมหนักเบาของตนเท่านั้นเอง ให้พากันตั้งอกตั้งใจพิจารณานะ นี้พูดอย่างถอดออกมาจากหัวใจพูด จะเชื่อหรือไม่เชื่อกรรมของสัตว์ว่างั้นเลย ถ้ามันเชื่อไม่ได้แล้วก็หมดละ เราเกิดมาเป็นมนุษย์นี้มีแต่เพียงร่างมนุษย์เท่านั้นเอง ไม่ได้เป็นมนุษย์อะไรละ พอลมหายใจขาดแล้วก็ฝังเลย ๆ เราอยากเป็นหรืออย่างนั้น รอที่จะติดฝังลงนรก หือ เราชอบนักหรือ

โลกนี้มันโลกเกิดตายนะ อย่าประมาท ตายวันไหนก็ได้ทั้งนั้นแหละ ถ้าตายแล้วกรรมนั้นเอาไปเลยแหละ อำนาจของกรรมไม่มีอะไรเหนือในโลกธาตุนี้ อำนาจของกรรมเป็นที่หนึ่ง นะท่านบอกไว้แล้ว ใครจะเก่งกล้าสามารถขนาดไหนก็ตาม เป็นผู้ทำกรรมเอง กรรมเป็นผู้ให้ผลของผู้นั่นเอง ไม่ว่าดีว่าชั่ว ไม่มีที่แฉ่งที่ลับ เป็นกรรมโดยสมบูรณ์ ๆ แบบ เป็นอัตโนมัตถ์แห่งธรรม อย่างที่ทางโลกเขาเรียกว่า คอมพิวเตอร์พิวแต่อะไรนี้ อันนี้เรื่องของกิเลส คอมพิวเตอร์ของกิเลส คอมพิวเตอร์ของธรรมละเอียดยกกว่านี้ไม่มีอะไรเทียบแล้วนะ ฟังซินะคอมพิวเตอร์ของธรรม แต่ท่านไม่เรียกพิวเตอร์พิวแต่อะไรท่านไม่ได้เรียกแหละ ทำชั่ว ใครอยากเก่งก็ทำลงไปทำชั่ว คอมพิวเตอร์จะเป็นเอง ทำดีคอมพิวเตอร์ก็เป็นเองไม่ต้องมาบอก

คอมพิวเตอร์พิวแต่ไปเรียนกันเสียเป็นบ้าเลย บางแห่งก็จนหลวงตาจะไม่มีเงินให้เขา ตาเขาจะตายออกทางหนังสือพิมพ์ประกาศล้นโลก เราสงสารเราก็ไปดูสภาพ ไอ้สงสาร เลยได้สงเคราะห์ถึงขณะนี้ละ พวกนี้เดี๋ยวนี้กำลังเรียนคอมพิวเตอร์ ได้รับความสงเคราะห์จากหลวงตา อย่างนี้ละเราสงเคราะห์โลกเห็นไหม มันจะตายจริง ๆ ก็ฟื้นขึ้นมา ถ้าเราไม่ให้มันจะตายหมดครอบครัว ลูกมีกี่คน พ่อกับแม่ ๒ คน ลูกยั่วเยี้ย ๆ พอเราช่วยแล้วก็หนุนกันขึ้น ๆ เวลาเรียนถึงชั้นคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัย จบไปแล้วก็มีแล้วพวกนี้หมดไปทำอะไร เป็นล้าน เราไม่ได้พูด นี่มันสัมผัสเราพูดเฉย ๆ นี่ละที่ว่าเราช่วยทั่วประเทศไทย ช่วยทุกแบบดังที่ว่านี่นะ สุดท้ายคอมพิวเตอร์ก็เราช่วย ไม่งั้นมันเป็นคอมพิวเตอร์ไม่ได้ มันสู้หลวงตาบ๊วไม่ได้ หลวงตาบ๊วต้องช่วยมันถึงเป็นคอมพิวเตอร์ได้เข้าใจไหม

นี่ละเราช่วยโลกช่วยทุกแบบนะ ถ้าหากว่าเป็นแบบโลกสงสารเรียกว่าอกแตก แต่เราไม่แตก เป็นด้วยอำนาจแห่งความเมตตา มีเท่าไรไหลออก ๆ ตลอดเวลา แล้วจะให้เรามีเงินมีทองมาจากไหน ไม่มี ให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ สิ่งตอบแทนเราไม่มี เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่เคยมี ยื่นให้ใคร ๆ ให้ไปเลยไม่มีคำว่าสิ่งตอบแทน เท่ากับเม็ดหินเม็ดทรายเราไม่เคยมี เพราะอำนาจแห่งความเมตตา เราช่วยอย่างนี้ตลอดเวลาละ

ใครให้รับตั้งเนื้อตั้งตัวนะ จะจมในเมืองไทยเราเนี่ย จะจมในความเป็นมนุษย์นี้ด้วยความไม่สนใจ ๆ เอ้าจมเถอะว่างั้นเลย อย่าให้ไปจมในนรกก็แล้วกัน ถ้าจมในนรกนี้หมดหวังเลย จมในเมืองไทยเราเนี่ย เอ้า เขาก็ทุกข์ เราก็อทุกข์ เป็นไรไป ทุกข์ด้วยกันทุกข์เพียงแค่มนุษย์ยังไม่หนักหนานะ แต่ทุกข์ในแดนนรกนี่ร้อยเท่าพันทวี สู้แดนนรกไม่ได้นะความทุกข์ อย่าเอาความทุกข์อันนั้นมา เป็นเรื่องเล็กน้อย เห็นความทุกข์ใน เมืองไทย เห็นพุงของเจ้าของกาง ๆ ใหญ่ ๆ นี่ว่าเป็นของจำเป็นยิ่งกว่านรกที่จะเผาอะ อันนั้นเผามากกว่านี้ ให้ระวังตรงนี้

ทุกขีในเมืองไทยทุกขีไปเถอะจะเป็นอะไรไป เช่น ราชการงานเมืองต่าง ๆ นี้ เหมือนกัน ไปทำการทำงาน เอ้า เขาให้เงินเดือนเท่าไร เป็นเบี้ยเลี้ยงสำหรับเลี้ยงชีพของเรา งานอาชีพของเราคือวงราชการ ขอให้ทำหน้าที่การงานด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมต่อประชาชน นี่ไม่เป็นบาป เราทำตามหน้าที่ ถ้าไปคดโกงรีดไถแบบประเภทต่าง ๆ ดังที่เคยเห็นเคยสร้างความสกปรกและฟืนไฟเผาโลก นี่ละไฟตรงนี้จะเผาเรา รุนแรงในแดนนรก ไฟอันนี้ไม่มองเห็นนะ มีแต่กระหึ่มอึมมยอง ได้เท่าไรไม่พอ ๆ แต่เวลามันเผา เผาเท่าไรก็ไม่พอ เข้าใจไหมล่ะ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ก่อน หนี้อยแล้ว

เมื่อวานนี้ทูลกระหม่อมท่านโทรมา ท่านขอย่นเวลาวันที่ ๙ คือตามปกติเราได้กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว วันที่ ๙ เป็นเวลาบ่าย ๒ โมงเป็นเวลาเทศน์ ที่นี้ท่านรับสั่งมาทางผู้ว่าฯ เมื่อวานนี้ ท่านขอย่นเข้ามาเป็นเวลา ๔ โมงเช้า ทางนี้ก็ตกลงให้ ที่นี้พอดีท่านรับสั่งมาทางผู้ว่าฯ อีกแล้วว่า ได้ตกลงกับทางโน้นเรียบร้อยแล้วที่จะข่นเวลา คืองานของท่านมีเยอะ ท่านจะเพื่องานนั้นด้วย อันนี้พอผ่อนผันสั้นยาวตกลงกับทางโน้นเรียบร้อยแล้ว ท่านก็รับสั่งมาอีกว่า งานให้เป็นปกติ คือได้แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เป็นวันที่ ๙ บ่าย ๒ โมงตามเดิม แก้มมาแล้ว ทางนั้นตกลงกันเรียบร้อยแล้ว ให้ทางนี้งานเป็นปกติไปตามเดิม คือบ่าย ๒ โมง

ที่แก้เป็น ๔ โมงเช้า นั้นกลับไปเป็น ๒ โมงเย็นตามเดิม ให้พี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้ละ ที่กำหนดว่าจะเทศน์ประชุมผ้าป่าของเรานั้นบ่าย ๒ โมง เป็นอันว่าเป็นบ่าย ๒ โมงตามปกติเดิม ที่ขอแก้เมื่อวานนี้อันนั้นเกี่ยวกับเรื่องฟ้าหญิงท่านมีพระภาระในกรุงเทพฯ มาก ท่านเลยข่นอันนี้เข้ามาเพื่องานนั้น ที่นี้เมื่อไปตกลงกับทางโน้นได้เรียบร้อยแล้ว ท่านจึงรับสั่งมาอีกว่าให้งานนี้เป็นปกติ คือบ่าย ๒ โมงตามเดิม เข้าใจแล้วทุกคนนะ งานเรานี้เป็นอันว่าบ่าย ๒ โมงตามเดิม ที่ข่นเข้ามา ๔ โมงเช้า นั้นท่านรับสั่งมาแล้วว่า แก้ไขตกลงกันเรียบร้อยแล้ว ให้เป็นบ่าย ๒ โมงตามเดิม เข้าใจแล้วนะ นี่ละที่เรียนให้ทราบ วันนั้นดูว่าตอนเช้าท่านจะเข้าวัดนี้เสียก่อน ตอนบ่าย ๒ โมงไปพิธี จากนั้นคงเสด็จกลับละ เพราะพระภาระท่านมากนี่นะ ท่านอุตสาหะพยายามเสด็จมาเป็นร่วมโพธิ์ร่มไทร เป็นเกียรติของพี่น้องชาวอุดรฯ และแถวใกล้เคียงเป็นกรณีพิเศษนะ

วัดภูวามันนี่พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วยัง เราได้เป็นผู้ดูแลรักษาชีวิตของพระทั้งวัดเป็นจำนวน ตั้งจุดศูนย์กลาง ๓๐ องค์กร มากบ้างน้อยบ้าง ลดกว่า ๓๐ บ้าง เพิ่มกว่า ๓๐ บ้าง มาเป็นเวลา ๑๐ กว่าปีแล้วนะ อาหาร ๓๐ องค์กร เป็นจุดศูนย์กลางของพระ เราเลี้ยงดูมาตลอดจนกระทั่งปานนี้ ของที่ส่งให้พระนี้ให้สมบูรณ์แบบ ๆ รถนี้ฟาดไปถึง ๔ คันรถ ของเต็มเอี้ยด ๆ ๖ ล้อก็มี ถ้าเป็น ๔ ล้อก็บองขึ้น(เสริมข้างให้บรรจู้ได้มาก) ให้

สูง ๔ ล้อเฉย ๆ ไม่พอต้องบงขึ้นให้สูงเต็มเอี้ยด ๆ ไปแต่ละครั้ง ๆ นี้ ๔ คันรถ เทลง
นี้เหมือนภูเขาทั้งลูก เราปฏิบัติมาอย่างนี้ เป็นห่วงเป็นใย

ถ้าหากว่าเรามีเวลาว่างบ้างเราก็ไป ถ้าเราไปเราก็มีอาหารเสริมไปด้วย ซื่ออาหาร
เสริมไป ส่วนอาหารเป็นพื้นนั้นเรียกว่าพอ นอกจากนั้นยังสงเคราะห์พระที่อยู่บริเวณ
นั้นอีกนะ วัดเล็ก ๆ น้อย ๆ ๒ องค์ ๓ องค์อยู่แถบนั้น บนภูเขาลูกนั้นแถวนั้น เวลา
ท่านมาติดต่อกัน เราก็บอกให้ท่านไปเถอะ เราไม่อาจที่จะไปส่งในทุกแห่งทุกมุมได้ เอา
มาไว้จุดกลาง พระท่านจึงมาเอาเรื่อย ๆ เราจึงได้ส่งไว้นี้ตลอดเวลา การซื้อสิ่งของมาแต่
ละครั้ง ๆ เราไม่ได้คิดเรื่องหมดเรื่องยัง ให้พอ ว่างั้นเลย เราสั่งตายตัว ๆ ส่วนที่เขาจะ
ไปซื้อเป็นกรณีพิเศษนอกจากตายตัวนี้แล้ว ให้เป็นเรื่องของเขาเอง แต่บกพร่องไม่ได้ที่
เราสั่งแล้ว อย่างนี้เป็นประจำ เราจะส่งเสริมพระที่ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ให้ศาสนา
จะยังมีอยู่ในพระเราเป็นผู้ทรงไว้ ในป่าในเขานั้นแหละสำคัญ

โรงใหญ่แห่งพระไตรปิฎกอยู่ในป่าในเขา เป็นที่บำเพ็ญของพระ พระจะรู้ธรรมรู้
ธรรมจากที่นั่น ครองพระไตรปิฎกมาสอนโลก สงฆ์ สรรณิ คจฺฉามิ ของเราออกจากป่า
จากเขาพระไตรปิฎก พระพุทธเจ้าก็เหมือนกัน ธรรมเกิดในป่า พระพุทธเจ้าตรัสรู้ในป่า
ตรัสรู้ธรรมอยู่ในป่า พระพุทธเจ้าเป็นพระพุทธเจ้าในป่า พระสงฆ์สาวกบรรลุธรรมใน
ป่า สำเร็จเป็นพระไตรปิฎกเต็มสัดเต็มส่วนออกมาจากป่ามาสอนพวกเรา เข้าใจไหมละ
นี่ละพระไตรปิฎกใหญ่อยู่ตรงนั้น พระไตรปิฎกของพวกเราเปิดตรงไหน นี่ความซึ้งเกียจ
นี่ความซึ้งคร้าน นี่ความอ่อนแอ มีแต่พระไตรปิฎกก็เลสเต็มหมด ไป ๆ เลิก เอาละพอ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com